b) Źródłosłów kończy się na Spółgłoskę.

Pod względem formacyi uważać tu należy, że jeżeli spółgłoska Źródłosłowu stanie przed zakończeniem Osobowem zaczynającem się od τ, wtedy τ zamienia się na ϑ, przez co formy te stają się podobnemi do form *medialnych*, np.

ἄνωγα, rozkazuję, *Impr.* Os. 3. ἀνώχθω zam. ἀνωγέτω (porów. πεπλέχθω), Os. 2. *Pl.* ἄνωχθε zam. ἀνώγετε (por. πέπλεχθε).

ἐγείρω, budzę, *Pf.* ἐγρηγόρατε, ἐγρήγορθε (por. τετέκμαρθε), jak gdyby od ἐγρήγορμαι, ἐγρήγορθε.

Uwaga. Stąd się wyjaśnia ep. forma πέπυσθε, Źrdlsł. ΠΕΝΘ z Przechyleniem ΠΟΝΘ, zam. πεπύνθατε od πάσχω, a to w ten sposób: z πεπόνθατε powst. πέπονθτε, z tego znów (πέπονστε) πέπυστε (por. ἴδ–τε = ἴστε), wreszcie na podobieństwo formy *Mediolnéj* πέποσθε.

WZORY.

	Perfectum (κράζω, kraczę)	*Plusquamperf.*
Ind. S.	κέκρᾱγα, ας, ε(ν)	ἐκεκράγειν, εις, ει
D. 2.	κεκρᾱγατον κέκραχθον	ἐκεκράγειτον ἐκέκραχθον
3.	κεκρᾱγατον κέκραχθον	ἐκεκραγείτην ἐκέκραχθην
P. 1.	κεκρᾱγαμεν κέκραγμεν	ἐκεκράγειμεν ἐκέκραγμεν
2.	κεκρᾱγατε κέκραχθε	ἐκεκράγειτε ἐκέκραχθε
3.	κεκράγᾱσι(ν)	ἐκεκράγεισαν, εσαν

Imper. κέκραχθι, ἄχθω, αχθε itd., *Inf.* κεκραγέναι, *Part.* κεκραγώς.

Podobnież epickie *Perf.* ἄνωγα ze znacz. *Praes.* rozkazuję, ἄνωγας, ἄνωγε, *Plur.* ἄνωγμεν. *Impr.* ἄνωγε i ἄνωχθι
ἀνωγέτω i ἀνώχθω
ἀνώγετε i ἄνωχθε.

Conj. Pf. ἀνώγῃ, *Inf.* ἀνωγέμεν, *Opt. Plpf.* ἀνώγοις.

ἐγείρω, budzę, *Pf.* ἐγρήγορα (Źrdlsł. ΕΓΕΡ z Przechyleniem w ο). czuwam; od tego Homer. formy: ἐγρήγορθε zam. ἐγρηγόρατε, *Inf.* ἐγρηγόρθαι (jak gdyby od ἐγρήγορμαι) i ἐγρηγόρθασιν zam. ἐγρηγόρασιν 3. *Pl.*

Tu należą trzy *Perfecta* z Przechyleniem w οι: πέποιθα, ufam, οἶδα, wiem, ἔοικα, wyrównywam, które także w niektórych formach nie mają samogłoski Trybowéj, ale w takowym razie skracają οι na ι.

1. Πείθω, przekonywam, πέποιθα, ufam; ep. (Źrdlsł. ΠΙΘ–) ἐπέπιθμεν. *Impr.* u Aeschyl. Enm. 602. πέπισθι zam. πέπισθι.

2. Οἶδα, *Pf.* od ΕΙΔΩ (*Aor. II.* εἶδον, widziałem, *Inf.* ἰδεῖν, widzieć), właściwie: widziałem, dostrzegłem, azatem: wiem. Odmiana jest taka:

Perfectum. (Praesens.)

Ind. S. 1.	οἶδα	*Conj.* εἰδῶ	*Imp.*	
2.	οἶσθα (§. 90.)	εἰδῇς	ἴσθι	*Inf.*
3.	οἶδε(ν)	εἰδῇ	ἴστω	εἰδέναι
D.	ἴστον, ἴστον	εἰδῆτον, τον	ἴστον, ἴστων	
P. 1.	ἴσμεν	εἰδῶμεν		*Part.*
2.	ἴστε	εἰδῆτε	ἴστε	εἰδώς, υῖα ός
3.	ἴσᾱσι(ν)	εἰδῶσι(ν)	ἴστωσαν	